

10) Paragraphen.

Da Ingen begjærede Ordet, stred man strax til Afstemning, hvorved Udvalgets ovenstaaende Forslag vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer, og

2) § 3 efter den foregaaende Afstemning saalydende:

„De særegne Bestemmelser for Den Amager, hvorefter sammes uprivilegerede Hartkorn hidtil har havt, at svare høiere Landstat, end andet Hartkorn i Riget, men derimod været fritaget for andre Ildelser, navnlig for Jouragestat og Marschpenge, skulle for Fremtiden bortfalde, saaledes, at det uprivilegerede Hartkorn sammesteds bliver at beskatte lige med det øvrige Hartkorn i Riget.

Hvad Hirschholms District angaaer, bliver først Landstatten for sammes privilegerede og uprivilegerede Hartkorn, Gammelskatten derunder indbefattet, at ansætte lige med hvad der efter de hidtil gjældende Love svares af andet privilegeret og uprivilegeret Hartkorn i Riget, imod at der, for denne særegne Forhøielse af dette Districts Hartkorns hidtilværende Landstat, af Statskassen contant udbetales Hartkornets Giere det fem og tyve dobbelte Beløb af denne Forhøielse. Og bliver derefter nærværende Lov i det Hele at anvende paa Hirschholms Districts Hartkorn.

Det har sit Forblivende ved Bornholms særlige Hartkorns-Beskatning, dog med den Forandring, som ommeldes i § 5 af Loven om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordelingen saavel af Vederlaget herfor, som af fremtidige directe Skattepaalæg.

vedtoges eenstemmigt med 77 Stemmer.

Dervaa gik man over til Forhandlingen af § 5, hvortil den omdeelte Liste over Vædringsforslag indeholdt Følgende af:

1) Udvalgets Mindretals principale, samt Schaafs og Steens Forslag: I første Stykke udgaae de Ord: „uden at det i foregaaende Paragraph ommeldte Vederlag derfor tilstaaes“; og i andet Stykke de Ord: „forsaavidt Jorderne“ osv. til Enden.

2) Tschernings Forslag: § 5 affattes saaledes: „Af de geistlige og andre Embedsmænds

beneficerede Jorder udredes samme Skatter og Afgifter som af uprivilegerede Jorder.

For den Forøgelse i Afgifter til den kongelige Klasse, som herved maatte opstaae for disse Embedsmænd gives Vedkommende behørig Sikkerhed for deres Embedstid, at de ville komme til at nyde Afdrag i deres aarlige Skattebyrde, saa at de herved hverken lide noget Tab eller faae noget Tillæg i Embedsindtagter.

Fastsættelsen af Embedernes Indtagter, efterat de nærværende Besiddere ere afgaaede, skeer senere ved Lov.

Det under Nr. 1 ovenfor anførte Forslag fra faldtes af Forslagskilderne, uden at optages af Rogen, og Discussionen fandt saaledes kun Sted med Hensyn til Tschernings Forslag og Udkastets § 5.

Ordføreren: Den Tanke, som ligger i det stillede Vædringsforslag, at nemlig de nærværende Geistlige skulle for deres Embedstid godtgjøres det fulde Skattebeløb, som ved denne Lov vil falde paa dem, den kunde jeg for mit eget Vedkommende godt tiltræde, men jeg siger ikke dermed, at Udvalget er enig herom, det troer jeg ikke; men det forekommer mig, at i Skatte-sammendragningens loven have vi vedtaget Noget, som vil komme i Strid dermed. Jeg skjønner saaledes ikke, at vi ville kunne gaae ind paa dette Forslag, førend vi al Fald ved 3die Behandling af Skatteloven have seet, om den maatte blive saaledes forandret, at dette Forslag kan bringes i Samklang dermed. Det kan ikke nægtes, at de Geistlige og andre Embedsmænd ere i Udkastet behandlede paa en forffjellig Maade, idet andre Beneficiarer ifølge det sidste Stykke i Udkastet skulle erholde Godtgjørelse for det fulde forøgede Skattebeløb, imens det for Geistligheden bliver noget Tilfældigt, hvorledes Godtgjørelsen vil stille sig; og navnlig troer jeg rigtigt nok, at de Sognefald, hvor den væsentligste Vønning for Præsten netop er Præstegaardens Avling, at de ville i en temmelig betydelig Grad blive bebyrdede, naar ikke Udkastet bliver forandret. Men, som sagt, jeg mener ikke at kunne stemme for det, fordi det vilde komme i Strid med den anden allerede vedtagne Lov.

Tscherning: Dersom den anden Lov var vedtagen, var Vanskeligheden vistnok til-